

Nr 211.

Av herr Liedberg m. fl., angående införande av vissa tilläggstullar.

Till förra årets riksdag framlade Kungl. Maj:t i proposition nr 59 förslag till riksdagen om införlivande av vissa tilläggstullar å umbärliga varor. Propositionen upptogs till skyndsamt behandling i riksdagen, som också biföll de gjorda framställningarna. De då vidtagna tullåtgärderna hade i huvudsak finansstulldkaraktär, men de ha säkerligen jämväl haft en icke oväsentlig betydelse för vår handelsbalans och vårt näringsliv.

Även nu föreligger behov för staten av ökade inkomster, vår handelsbalans är alltfjämt ogynnsam och näringslivet kämpar en hård kamp mot den utländska konkurrensen. Arbetslösheten visar rekordsiffror och åtskilliga främmande länder hava vidtagit vidgade importrestriktioner, som i hög grad försvåra våra exportmöjligheter. Traktatförhandlingar hava någon tid pågått med Tyskland, men dessa avbrötos för några dagar sedan. Vi måste för den närmaste framtiden räkna med hårda tider på det handelspolitiska området och inrätta våra egna åtgärder därefter.

De handelspolitiska fullmakter, varmed riksdagen i fjol utrustade Kungl. Maj:t hava icke kommit till avsedd användning. Oaktat de skärpta importrestriktioner, som vår exporthandel fått möta, har regeringen icke begagnat till buds stående maktmedel vid hävdandet av det svenska näringslivets intressen inom världshandeln. Icke minst hänsynen till arbetslösheten, statsfinanserna och handelsbalansens utveckling borde föranleda riksdagen att vidtaga restriktiva åtgärder mot den mest onödiga importen. Den väg, som i fjol beträddes vid tilläggstullarnas genomförande, synes böra fortsättas. Det i fjol tillämpade behandlingssättet torde, för undvikande av spekulationsimport, jämväl nu böra tillämpas vid tullåtgärdernas genomförande. Av denna anledning föreslå vi därför icke de rubriker som vi anse närmast böra komma i fråga vid en utvidgning av systemet med tilläggstullar utan nöja oss med att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag i ämnet. Vi vilja emellertid betona att den ökade tullbeskattningen i första hand bör tillgripas mot umbärliga varor men jämväl bör övervägas på områden, där vi genom inhemsk produktion kunna göra oss oberoende av importen. Förslagsvis vilja vi angiva några områden, där en skärpt tullbeskattnings med fördel borde kunna genomföras, t. ex. å en del damkonfektionsartiklar, hattar, ur, porslin, glasvaror, barnleksaker, fotbollar, tyska kramvaror, vykort m. m. Huvudvikten bör dock läggas vid att uppnå jämvikt i handelsbalansen under aktgivande på varuutbytets utveckling med olika länder.

Under hänvisning till vad vi ovan anført få vi hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa,
att Kungl. Maj:t måtte för skyndsamt behandling i riksdagen

framlägga förslag till vissa tilläggstullar, åsyftande i första hand att begränsa och beskatta den mera umbärliga importen och i andra hand främja det svenska näringslivets avsättningsmöjligheter på inländsk och utländsk marknad.

Stockholm den 21 januari 1933.

Gösta Liedberg.

Karl Hillgård.

Erik Hagberg.

T. V. Lundell.

Emil Bengtsson.

Erik Olson.

Nils Christiernsson.

Sven Persson.

E. Thorell.

R. Lundquist
i Rotebro.

G. Arnemark.

Eric Hansson.

Martin Skoglund.
